

Men denne Fordelingsmaade kunde selvfølgelig, da Ministeren ikke havde nogen Erfaring og ikke var i Stand til at oplyse og vejlede os i sfterneste Maade, og vi heller ingen Erfaring havde, ikke føre til noget praktisk Resultat, og der er det, jeg har sagt, at paa enkelte Punkter har den endog ført til Resultater, som ere aldeles meningsløse, f. Ex. at en Forening med et saa ubetydeligt Antal Skytter som den kjøbenhavnske, har faaet tildelt lige saa Meget, som Fredsborg Amts Skytteforening, der har et meget større Antal stydende Medlemmer. Jeg haaber altsaa, at det ikke kan være Gjensandt for mere Misforstaaelse, hverken saaledes, at jeg skulde have sagt, at Forslaget i og for sig var aldeles meningsløst, eller at der skulde være nogen Fare for, at man ved at rette paa dette Forslag kom til gale Resultater. Jeg tror ikke, at den ærede Minister er inde i Sagen (Indenrigsministeren [Ingerslev]: Jo saamænd er jeg saa!) Nei, jeg tror det ikke, thi ellers vilde den ærede Minister selv have erkjendt, at det ikke er Meningen ved Fordelingen af Bevillingerne til Skytteforeningerne at opmuntre Søndagsporten i Kjøbenhavn. Jeg har udtrykkelig nævnt to Foreninger, som begge ere fuldstændig umistænkelige i politisk Henseende fra den ærede Ministers Standpunkt, thi de høre begge til den Side, som støtter Ministeriet. Altsaa behøvede mine Ord heller ikke i saa Henseende at fremtale nogen Misforstaaelse. Hvad jeg derimod tog Ordet for, var for at sige, at naar den ærede Minister nu fortæller os, at det, der foreslaas her, heller ikke er sikkert, men at han nok skal tage hele Sagen under Overveieelse, og saa indrette det, som han selv synes, saa kan det selvfølgelig ikke ste; thi naar den ærede Minister i Fjor er bleven enig med Thinget om en bestemt Fordelingsmaade, saa antager jeg, at den ærede Minister bliver staaende ved den, en saadan Fordelingsmaade maa vedblive, indtil vi blive enige om noget Andet, ellers ere alle Forhandlinger umulige. Man kan ikke det ene Aar forhandle med Ministeren og blive enig med ham om en bestemt Fordelingsmaade af en betydelig aarlig Bevilling, og saa næste Aar, naar man ønsker at forhandle om en Forbedring deri, tage imod det Svar af Ministeren: Saa skal jeg for Frem-

tiden labe det Hele, som jeg har Lyft til. Nei, hvis vi ikke blive enige om en bedre Fordelingsmaade, lade vi det blive staaende som hidtil, det er aldeles ubetinget langt at foretrække — det er jeg overbevist om — for det, den ærede Minister selv med sine Raadgivere etablerer. Folgen bliver altsaa funden, at saa bliver det Nuværende bestaaende, og det har jeg heller ikke Noget imod. Det er ganske vist ikke i Skytternes Interesse og navnlig ikke i de Foreningers Interesse, som jeg antager, at den ærede Minister selv har Noget tilovers for, men for vor Skyld er Sagen ikke saa vigtig; vil den ærede Minister ikke være med til at rette Feilen, saa lade vi den følgelig staa, og saa gjøre vi, saaledes som vi hidtil have gjort. Men det forekommer mig, at det havde været mere imødekommende og fuldkommen vel begrundet om den ærede Minister havde villet samvirke med Udvalget for at finde en retfærdigere og mere upartist Fordelingsmaade i Stedet for at afvise os.

Spørgsmaalet om Havnene fik vi ikke megen Oplysning om fra den ærede Ministers Side, hverken Planerne eller nogen Udsigt over, hvad der videre skal gøres. Jeg haaber imidlertid, at den ærede Minister dog vil tage Spørgsmaalet under en næiere Overveieelse. Naar den ærede Minister som Argument for, at Kjøbenhavn er en billigere Havn end Esbjerg, nævnte, at jeg vist havde overset, at der her var Tale om Kommerce-læster, medens der i det andet Tilfælde var Tale om Tons, og at der altsaa maa divideres med 2, saa tror jeg ikke det kan anføres som Argument, thi Følgen vil da blive den, at naar Afgiften i Kjøbenhavn var 40 Ore pr. Ton, vilde den i Esbjerg være 10 Ore pr. Ton. Det maa altsaa ligge i andre Omstændigheder, andre Beregninger, som jeg ikke kjender og ikke kan kjende, og som gjøre, at den ærede Minister er kommen til det Resultat, som jeg ikke betvivler er rigtigt, at den Afgift, der svares af et Skib i Esbjerg, er 800 Kroner, medens den, der svares af et Skib under tilsvarende Forhold i Kjøbenhavn, kun er 400 Kroner. Det vil for mig have Interesse, forsaavidt det besyrer den almindelige Klage fra Landbruget over de aldeles urimelige Afgifter i Esbjerg, og maa altsaa være en Opfordring mere til at gjøre Noget for at faae disse Afgifter nedsatte. At de